

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Quid Christus in cruce pertulerit. de Matris eius compaßione, & vt illi
crucifixo conformemur. Capvt XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

sint quam gutta vna erga mare vniuersum,
 meæ verò satisfactionis immensitatem mirifi-
 ce euehat ac extollat, quando vel minima pre-
 ciosi sanguinis ex toto corpore meo vndique
 largiter nimis manantis gutta, etiam mille
 Mundorum peccatis delendis suffecisset: quan-
 tum nihilominus satisfactionis huius meæ
 tantum quisque sibi applicet & ad se trahat,
 quantum se mihi compatiendo conformat,
 atque quantenus suæ satisfactionis exiguitatē
 in meæ expiationis infinitatem humiliter &
 obnixè demergit ac sustollit. Et vt in summam
 multa contraham, noueris nec Arithmeti-
 cos, nec Geometras, nec calculatores omnes
 enumerare posse bona ea immensa, quæ ab-
 dita latent in commemoratione perpetua pas-
 sionis meæ.

Quò sibi quis
 passionis Do-
 minicæ fru-
 ctum magis
 applicet.

MIN. Quod cum ita sit, Domine, precor
 iam missa facias alia omnia, quibus longè hinc
 abductus sum, pergasque penitus me introdu-
 cere in occultas amantissimæ Passionis tuæ
 gazas.

*Quid Christus in cruce pertulerit. de Matris eius
 compassione, & vt illi crucifixo
 conformemur.*

CAPVT XV.

MIN. Iam superius Domine ineffabiles
 mihi vtcunq; exposuisti angores, quib⁹
 exterior homo tuus correptus erat, pē-
 dens sublimis à cruce: vt ille totus fuerit vul-
 neribus confectus, ac miserandæ mortis nexi-
 bus implicatus ac circumdatus. At nunc etiam
 id scire

id scirevelim, quid sub cruce acciderit, verum
ne aliquis coram adfuerit, quem lamentabili
mors tua animi dolore afficeret, atque ve
temporis erga tritissimam matrem tuam
gesseris.

SA P. Audi rem miserabilem, & compare
mihî. Cum suspensus coram hostibus meis
rerem in cruce miserandum in modum mu
riuaria illa, sicut audisti, angustia & mortis
loribus circumseptus, stabant illi contra
scommatibus & sannis me afflictautes, me
irridentes, capitaque sua probrôsè aduersum
me agitates, denique suis in cordibus adeo
nihîs pendentes, quasi extrema fortis verum
culus fuisset. At in his omnibus immotus
perseuerabam, & pro eis Patrem meum atten
tissime deprecabar. Et cum essem agnus inno
centissimus, cum noxijs & sceleratis reputatus
fui: quorum alter me derisit, alter fidem meam
atque auxilium implorauit, quem absque me
ra benigne suscepi, condonatis illi peccatis
mnibus, ac caelestem illi paradysum patefecit.
Accipe rem omni lachrymarum fonte plange
dam. Huc atque illuc oculos circumferens, tu
ctorum me mortalium ope misere destitutum
comperi: noti autem & amici mei qui me secu
ri fuerant, procul stabant: discipuli mei charis
simi aufugerant. Pendebam nudus, cunctis de
spoliatus vestibus. Eram plane sine viribus, &
quasi in hostium potestatem redactus. Tracta
bant me crudeliter sine vlla misericordia. Sed
interim vt ouis tacita, mansuetissimè me gere
bam. Quocumque me vertissem, acerrimis cor
dis doloribus & angoribus conficiebar. Iuxta
crucent

100
101
102
103
104

Marc. 15.
Luc. 23.

Vt Christus
in cruce pe
penderit.

crucem consistebat miserissima genetrix mea, perferens medullitus in materno corde suo, ^{Ioan. 19.} quicquid ipse in corpore patiebar: quæ res piissimum cor meum vehementissime concutiebat. Siquidem vnus ego immanissimos cordis eius dolores funditus noueram. Cernens tristissimos gestus eius, & audiens voces lamentabiles, benignissime eam consolabar iam iamque morte ab ea separandus, commendabamque eam charissimo discipulo meo Ioanni, vt qua decet matrem fidelitate eam prosequeretur: itemque discipulum illius maternæ curæ ac fidelitati commendabam.

MIN. Quis hic à profundis gemitibus aut acerbis lachrymis sibi temperare queat Domine? Et qui tandem ô speciosissima Sapiencia, ô agne mansuetissime ac placidissime, tam feroces ac immites in te esse potuerunt sæui illi leones ac lupi rabidi, vt tanta te indignitate tractarent? O si misero mihi ac indigno seruulo tuo illic adesse, licuisset & cunctorum ego Mortalium vicem explere, atque pro Domino meo mori potuissem, aut certe cum eodem vnice mihi dilecto mortem acerbissimam excepissem: vel si me cum illo noluisset neci dare, saltem petram illam durissimam, cui fixa erat crux tua Domine Iesu, brachijs cordis mei cum dolore & lamentis essem complexus, vt quando illa scissa fuit præ compassione erga te, vitæ miserum cor meum præ tui amore & condolentia crepuisset.

SAP. Ita nimirum ex omni æternitate à me decretum ac definitum erat, vt id temporis torcular calcarem solus, & amarissimæ passionis
meæ

OTV

45

Ma. 6.

Math. 16.

Quomodo
quis Christo
quasi como-
riatur.

Qualiter quis
cum Christo
affixus sit
eruci.

mea calicem solus biberem pro hominibus
niuersis. Tu vero & quicumque alij mea vultis
sequi vestigia, & venire post me, abnegetis vos
ipsos, & tollatis crucem vestram, & sequamini
me. Quae mihi vestri mortificatio & abnegatio
non minus grata erit, quam si tunc vna mecum
mortem crucis sustinuissetis.

MIN. Quae mi Domine, doceas seruare
tuum, quo pacto tecum emori debeam, & quomodo
fit crux mea mihi tollenda. Namque reuera post
hac nequaquam mihi ipsi viam, cum tu mecum
causa mortuus sis.

SAP. Quando operam das, ut quoad capere
potes, semper id agas quod optimum sit, atque
alij idem in te cauillantur ac irrident, & erga
contumeliosè se gerunt, adeoque suis in cordibus
te vilipendunt, ut tam miserum te putent, quod
nec possis nec ausis te tueri ac defendere, atque
interim ipse non solum nihil moueris, sed etiam
iam patrem caelestem ex animo pro illis rogas
ac benigne eos apud illum excusas: quoties hoc
in modum ex amore moreris, toties mors mea
in te reuiuiscit ac reflorescit. Itemque cum per
re ac innocenter uiuis, & tamen rectè facta tua
in tantum deprimuntur, ut inter reos & nocentes
os annumereris, idcirco libenti animo accipis, ac
eo ut ubi illi ipsi qui te affligunt, abs te veniant
petunt, tam promptus ac paratus sis ex animo
illis ignoscere, quicquid vnquam molestiae
illis perpeffus es, ac si penitus nihil passus es
ac praeter hoc etiam verbis & factis illis in ser-
uire & prodesse niteris, quo meam imiteris be-
nignitatem, qua illis qui me crucifixerant, fa-
cile remisisti, iam reuera vna mecum pendes
crucis

cruce. Quando etiam omnium hominum familiaritati, commodis & consolationi nuncium remittis, nisi quantum stricta & notabilis exigit necessitas, iam illa tui desolatio ac destitutio, erga me illorum omnium supplet vicem, qui me in cruce pendentem deseruerunt. Vbi verò mei amore cunctis amicis adeò valefacis, ac si nihil ad te pertineant, idque in omnibus illis, quæ aliquod inter te & me possint medium vel impedimentum obijcere, hoc ipso charissimum mihi exhibes discipulum & fratrem sub mea cruce consistentem, mihiq; compatiens. Dum cordis seruas expeditam ac absolutam ab omnibus libertatem, eadem ipsa meam tegis & ornas nuditatem. Quàdo in quibuslibet rebus aduersis tibi à quouis proximo illaris, mei causa ex amore nihil resistis, nihil te defendis, cunctorumq; furorem & exandescientiam, vndeunque ea accidat, & quanuis subita ac improuisa sit, quo iure quauis iniuria ea concitata sit, tanquam ouis obmutescens suaviter ac placidè accipis, adeò vt cordis tui lenitate, verborum mansuetudine, & vultus serenitate aliorum vincas asperitatem & malitiã, iam reuera similitudo mortis meæ in te perficitur. At verò vbi hanc mihi datur inuenire mortis meæ similitudinem, dici non possit, quantum illic capiam voluptatem: quantum id & mihi & Patri meo placeat. Denique si acerbissimam mortem meam affixam retinueris cordi tuo, & in precibus tuis commemoraueris, & factis expresseris ac imitatus eris, eo ipso conformabis te doloribus & fidelitati integerrimæ Matris & amantissimi discipuli mei.

F **M I N.**

Similitudo
mortis Christi
in quo quæ
perficitur.

Vt se quis
Mariæ com-
patientem con-
formet.

OTV

45

MIN. Obsecro Domine, vt pro voto am
 meæ similitudinem miserrimæ mortis
 perficias & exprimas in corpore & anima
 siue id velim ipse, siue nolim, idque in sum
 tui laudem, iuxta gratissimam voluntatem
 am. Peto etiam ex animo, vt paulò latius
 clares & commemores immensos tristissim
 Matris tuæ dolores, dicasq; vt se gesserit
 cruce, cum tu pro nobis patereris. S A P. Ex
 id vt perconteris licet.

*Commendatio & encomium illustrissima Re
 ginæ calorum.*

CAPVT XVI.

8 om. II.

MIN. O altitudo diuitiarum sapientie &
 mentie Dei, quam incomprehensibilia sunt
 dicia eius, & inuestigabiles via eius. Qu
 multis admodum incognitis ac minus v
 v ijs & modis miseris reducis animas ad re
 mine? Ecquid tibi in mentem venit, aut qu
 men affectus eras in illa tua sempiterna in
 mutabilitate, & incommutabili æternita
 cum tam præclare conderes creaturarum op
 nium purissimam, elegantissimam atque di
 nissimam? Meritò sanè dicere tum poteras,
 go cogito cogitationes patris. Nimirum Dom
 Deus, ex abyfso essentialis bonitatis tuæ fecit
 ex ea nasci splendorem gloriæ tuæ vnigenit
 filium tuum, per quem creaturas perditas
 suam originem reduxisti. Et quisnam paccat
 obnoxius ad te Pater cælestis accedere aude
 nisi amantissimum filium, æternam sapient
 tuam

I rem 29.